

Store, nye forandringer skaber også nye behov, og det var baggrunden for, at regeringen i foråret 1994 igangsatte det udvalgsarbejde om mere demokrati og åbenhed om pengeinstitutternes investeringsbeslutninger og pensionsinstitutternes, som forespørgerne refererer til.

Jeg vil gerne sige, at regeringen finder det vigtigt, at der er bred opbakning om og bredt engagement bag ordningerne i medlemskredsen, altså blandt lønmodtagerne. En forudsætning herfor er, at vi har den nødvendige indsigt i arbejdsmarkedspensionsordningerne og har den nødvendige åbenhed om institutternes investeringsbeslutninger, og det er også klart for os i regeringen. Vi ser åbenhed, medlemsindflydelse og størst mulig deltagelse fra medlemsside om pensionsinstitutternes investeringsbeslutninger som et naturligt led i udbygningen af det, vi kalder den danske model.

Men det er ikke helt så firkantet, som hr. Aage Frandsen gav udtryk for heroppefra. Sandheden er jo, at der gennem alle årene siden septemberforliget i 1899 er sket en meget markant udvikling i retning af at inddrage medarbejderne på virksomhederne ved overenskomstforhandlinger i en mere og mere direkte form.

Jeg tror, det er klogt at respektere den danske model, som baserer sig på en gensidig forståelse mellem de to parter på arbejdsmarkedet, også når det gælder opbygningen af arbejdsmarkedspensionsordningerne. I naturlig forlængelse heraf finder regeringen, at det er af stor værdi og vigtigt, at medarbejderne inddrages i stadig stigende omfang, også i investeringsbeslutningerne. Men vi er overbevist om, at den rigtige vej at gå er frivillighedens vej, og at man skal udnytte de lovbestemmelser, vi har i dag, og dermed afgive det holdningsmæssige signal: Man kommer aldrig galt af sted ved at inddrage folk og give medansvar, og det gælder også på investeringsbeslutningsområdet i pensionskasserne.

Nu står vi med udvalgets betænkning i hånden. Den er rig på en lang række gode og fornuftige ideer og forslag, og jeg skal – ligesom jeg ved, at økonomiministeren vil – opfordre arbejdsmarkedets parter og medlemmerne af pensionsinstitutterne til at drage nytte heraf. Det kan lade sig gøre at bruge ideerne og i stigende omfang omsætte dem i praksis.

For vores vedkommende i regeringen har udgangspunktet været, at det først og fremmest er op til parterne på arbejdsmarkedet og pensionsinstitutterne at tage initiativ til mere demo-

krati. Opfordringen er klar: Følg de gode ideer og udbyg medlemsdemokratiet! Det er samtidig regeringens og Folketingets opgave at sikre størst mulig åbenhed, og jeg håber, Folketinget vil tilslutte sig denne grundholdning, som jeg ved, at økonomiministeren vil komme meget mere ind på.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne takke SF for denne forespørgsel, der som bekendt blev stillet relativt kort tid efter offentliggørelsen af betænkningen »Demokrati og åbenhed om pensionsinstitutternes investeringsbeslutninger«. Forespørgslen vil give Folketinget en god lejlighed til at følge op på betænkningen.

Jeg mener, at vi med betænkningen har fået et rigtig godt grundlag for denne debat. Det er en omfattende betænkning, og regeringen finder det meget positivt, at vi nu har fået kortlagt et kompliceret område. I betænkningen er emnerne belyst grundigt og afbalanceret, og betænkningen kan i høj grad bruges som et redskab for både organisationerne, medlemmerne af arbejdsmarkedspensionsordningerne og pensionsinstitutterne til at fremme medlemsindflydelsen.

Betænkningen har været til høring hos arbejdsmarkedets parter, og jeg vil ikke lægge skjul på, at hverken lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisationerne ser positivt på at få større medlemsindflydelse presset ned over hovedet. Det er næppe overraskende, men jeg har samtidig noteret mig, at der i høringssvarene lægges vægt på, at det er vigtigt og nødvendigt at finde redskaber, som skaber større medlemsindsigt i pensionsordningerne. Netop medlemsindsigt er grundlaget for en debat om ordningernes indretning, funktion og pensionsinstitutternes investeringsbeslutninger.

I høringssvarene gives der samtidig bred tilslutning til den danske model for arbejdsmarkedet, og den vil jeg gerne opholde mig lidt ved. Det naturlige udgangspunkt for regeringens overvejelser er selvfølgelig de nuværende arbejdsmarkedspensioner. På mange måder er der tale om et særligt dansk arbejdsmarkedspensionssystem, og det har mange positive sider, som regeringen lægger vægt på at bevare. Jeg tænker bl.a. på pensionsordningernes udbredelse. 1,7 millioner lønmodtagere er i dag omfattet af pensionsaftaler, som er indgået på arbejdsmarkedet. Alene i forlængelse af trepartsdrøftelserne i 1989 blev der etableret nye